

Blanko ry:n kauneimmat joululaulut

N:o 5/05
2.12.2005

BLANKI *Joulu*

JouluBlankin sisällysluettelo

Pääkirjoitus (Markku Pylkkö).....	3
Puheenjohtajan palsta (Jyrki Puttonen).....	4-5
Supermimmi vailla vertaa (Markku Pylkkö).....	6-9
Opintiellä koko elämän? (Eino Keskitalo)	10-12
Blanko-päivät '05 (Marja Hamari)	13-15
Tasa-arvoasias (Markku Pylkkö).....	16
TOL tutuksi, osa 5 (Päivi Saarenpää, Jonne Miettunen, Timo Jokela ja Peter Antoniac) 17–22	
Pelintunnistuskisa (Juhani Lehtonen)	23-26
Vuoden subjektiiviset pelit (Eino Keskitalo)	27–32
Peli-ilta pe 18.11.2005 (Markku Pylkkö & Juuso Räsänen).....	33
IIK-kauhuleffafestari (Antti Ahola)	34-35
TOLilta Innoint-kilpailun voittaja	35
Retrobileet 8.11.2005 (Tommi Portti).....	36-37
Blankon tapahtumakalenterista	37
Abipäivät 2005 (Tommi Portti).....	38-39
Ko-ko-kombosti Koblaaaaa!!! (Jussi Kärki).....	40-42
Pieni juttu kuluneesta vuodesta (Ville Kiviniemi)	43-44
Pikkujoulutunnelmissa?	45
Jouluinen tavuristikko (Kaisa Teronen)	46
Yleisönosasto.....	47

Kansi: "Mr. Blankkikansi" Aapo Herrala Toittaja: Eino Keskitalo & Markku Pylkkö

Blankki-tiimi

Hanna
Holopainen

Hanna
Säynäjäkangas

Sari
Saikkonen

Markku
Pylkkö

Eino
Keskitalo

Heidi
Wikman

Blankki-tiimi

Ilmoitukset, tiedustelut ja aineisto

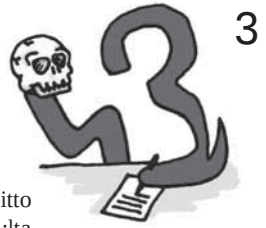
Blanko ry
Tietojenkäsittelytieteiden laitos
90014 Oulun yliopisto

Sähköisesti:
<http://www.blanko.fi>
e-mail: blankkitiimi@blanko.fi

Julkaisija Blanko ry • Paino Yliopistopaino, Oulu • Painos 200 kpl

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testi ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifoituhiin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esityksistä tai ohjeiden ja vinkkien noudattamisesta syntyneistä seurauksista. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen kirjallisella luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaisutavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehdessä www-sivustolla sekä lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- ja jakelutavasta riippumatta. Toimitus säilyttää pyytämättä lähettäjä kirjoituksia ja kuvia kuukauden, ellei hukkua niitä jo ennen alkamäärän täyttymistä.

Pääkirjoitus

No niin, kohta tämäkin urakka on takana. Tätä kirjoittaessani taitto on vielä levällään kuin Jokisen (liekö ex-kollega Pasi, joka TOL:lta muutti Turkuun?) eväät, mutta jonkinmoista haikeutta tunnen jo nyt. Totta kai tässä on jännitystä takaraivossa, että ehtiikö lehti ajoissa painoon ja edelleen käsiimme pikkujouluihin, mutta onneksi minua ei enää voi ainakaan irtisanomisella tästä hommasta rangaista ;-)

En voi kuin kehaista, että saimme tämän vuoden aikana lehden taittoon työaseman kiltatoimistolle. Homma käy nyt kohtuullisen näppärästi, joskin tähän, kuten moneen muuhunkin aktiivihommaan killassamme aikaa kyllä palaa. Mutta onhan tämä kokemuksia ja korvaamattomia muistoja tuovaa, näistä kiltahommista saa sellaista rikkautta elämäänsä, mitä muualta ei voi saada.

Siitäpä muistuiikin mieleen: uusi päätoimittaja Eino ei saanut syyskokouksessa nimettynä itselleen Blankki-tiimiä, vaan vapaat kädet tiiminsä muodostamiseen. Se ei tietystikään tarkoita, etteivätkö kaikki halukkaat olisi tervetulleita, ymmärtääkseni tasan päinvastoin. Ilmoittauduhan Einolle, jos lehden teko vähänkin kiinnostaa!

Toivotan Einolle ja tulevalle Blankki-tiimille hyvää jatkoa ja tsemppiä lehden tekemiseen sekä kiitän toissa-, viime- ja tämän-vuotisia Blankki-tiimejä hienosta yhteistyöstä ja unohtumattomista muistoista, joilla olette elämääni rikastuttaneet. Purjehdin vakituises- ta ja vastuullisesta lehden teosta mielestäni vielä vastuullisempaan opetuksen kehittämiseen kopo-vastaavana. Niissä merkeissä tava- taan toki – tarttukaa hihasta tai lähettäkää s-postia, jos jokin mättää – tämän lehdenkin palstoilla.

Markku
markku@solutions.fi

Puheenjohtajalta

Vuosi alkaa olla loppuillaan ja pikkujoulukausi alkaa. Syksy on mennyt normaaliin tapaansa vauhdikkaasti, ehkä jopa liian vauhdikkaasti joidenkin osalta. Nyt viimeistä kertaa puheenjohtajana Blankkiin kirjoittaessa on hyvä aika rauhoittua ja katsoa taaksepäin mitä tänä vuonna on tapahtunut.

Vuoden vaihtuessa myös hallitus vaihtui. Ensimmäinen kuukausi meni joulusta toipuessa, mutta heti helmikuun alussa käytiin laskettelemassa ja vietettiin haalarikastajaisia vasta laskiaisien yhteydestä, mistä ”kiitos” Sivakselle. Laskiaisien jälkeen tehtiin lyhyt vierailu Rovaniemelle ja vietettiin Retroiltaa. Näitä seurasi perinteinen kevät-excursio, joka suuntautui Viroon. Kevätexcursion jälkeen oli vuorossa IT-talon avajaisten yhteydessä ensimmäinen alumnitapaaminen. Ja sitten oli Wappu kaikkinä tapahtumineen.

Kesällä pidettiin parit piknikit ja Jyrkkä-2005 –festarit Pudasjärvellä sekä valmistauduttiin syksyyn. Syksy alkoi heti 1.9. pidetyllä fuksisaunalla ja jatkui Vulcanaliassa. Fuksit tutustuivat Ouluun ja suunnistamiseen fuksisuunnistuksen yhteydessä. Lokakuussa harjoiteltiin krokkamista ja ruskaretkeltiin Hailuodossa. Vuoden toiset Retrobileet pidettiin jälleen 45:ssä ja peli-ilta yliopistolla. Tätä kirjoittaessa on enää pikkujoulut ja demo-ilta jäljellä tämän vuoden riennoista.

Vuoden aikana on tapahtunut yhtä sun toista. Syksyllä aloittaneissa fukseissa on ollut energiaa ja intoa paljon, jopa niin paljon ettei välillä ole perässä pysynyt. Siinä vanhakin on vertynyt lähes nuoruutensa suorituksiin. Onneksi ei kuitenkaan aivan yhtä hulluihin tempuihin kuin aikoinaan. Kaiken kaikkiaan näin ”vanhempana” ”tieteenharjoittajana” on ollut mukava seurata kuinka fuksit ovat tutustuneet toisiinsa ja muihin blankolaisiin.

Seuraava Blankki

eli ensi vuoden ensimmäinen Blankki ilmestyy helmimaaliskuussa 2006. Aineisto siihen on toimitettava Blankin toimitukselle maanantaihin 20.2.2006 mennessä.

Kuitenkin olen harmikseni havainnut kuluneen vuoden aikana pientä vähentymistä kiltalaisten aktiivisuudessa ja oma-aloitteisuudessa. Killan toiminta perustuu täysin kiltalaisiin. Mitä aktiivisempia te olette, sitä aktiivisempi on Blanko. Mitä aktiivisempi Blanko, sitä hauskenpaa on. Tästä huolimatta Blanko on yhä yksi aktiivisimmista killoista yliopistossa, mutta ainahan voi parantaa.

Mennyt vuosi on ollut välillä raskas. Välillä on tuntunut kuin olisi pitänyt olla kolmessa paikassa yhtä aikaa ja siinä sivussa vielä opiskellakin. Onneksi vuoteen on mahtunut enemmän hyviä kuin huonoja hetkiä.

Uusi vuosi on kuitenkin alkamassa ja pian on aika antaa vastuu uudelle hallitukselle. Tuleva vuosi tulee olemaan raskas heille. Vinkkinä jaksamiseen heille ja miksei myös muillekin: välillä kannattaa siirtyä vähän syrjemmälle katsomaan ja kuuntelemaan sinistä Blankomassaa. Näkyy ja kuuluu kauas, kaikessa hyvässä ja pahassa.

Hyvää Joulua ja Railakasta Uutta Vuotta toivottaen

Jyrki Puttonen
Puheenjohtaja
(ainakin vielä hetken)

Alfauroksen iltahuuto

Tarkennus: Fuksisuunnistusjutun pyramidikuvan henkilöt eivät millään tavalla liittyneet fuksisuunnistukseen – eikun siitä viime numerossa kertoneeseen juttuun.

Kaarina Karppinen Supermimmi vailla vertaa

Teksti ja kuvat:
Markku Pylkkö

Blankki kuuli viime keväänä uskomattoman huhun: joku olisi valmistumassa TOL:lta alta kahden vuoden. Niinpä laitoimme tutkivan – ja joskus ehkä hutkivankin – journalistimme asialle tämän huhun todenperäisyyttä selvittämään.

Ja löytyihän tämä hyperopiskelijamme lopultakin. Lähemmissä tutkimuksissa kävi selville, että hänellä oli ihmesuoritukseensa oikeat ainekset: mieletön halu hoitaa opiskelut asetettuun tavoitteeseen – joka tosin matkan varrella vain tiukentui –mennessä, mahtava tuki kotijoukoilta sekä – ei varmaan vähäisimpänä – oikea sukupuoli.

Elikkä antaa *Karppisen Kaarinan* kertoa omin sanoin (jotka tosin tutkiva journalistimme on haastattelutilanteessa naputellut kannettavaansa):

Tositarina! Yksinoikeudella – ja vain Blankissa!

Olen syntyisin Tornion tyttö, sivukylältä, keskeltä ei mitään. Valmistuin Tornion ylioppilaaksi 1987, jonka jälkeen lähdin vuodeksi aupaiksi Englantiin. Sen jälkeen hain opiskelemaan Oulun yliopistoon englantia ja matikkaa, Turun Kauppakorkeaan ekonomiopintoihin sekä Turun kauppikseen matkailualalle vuonna 1988.

Kun sitten sain ilmoituksen kauppiksesta, että sinne pääsen, en mennyt edes pääsykokeisiin muualle, vaikka kaikkiin kutsun sainkin.

Valmistuin merkonomiksi ja menin Finnairille töihin v. 1990. Finnairilla olin töissä kaupunkitoimistoissa Rovaniemellä, Turussa ja Oulussa. Työ oli lipunmyyntiä, puhelinvarausta ja asiakaspalvelua. V. 1993 siirryin liikennevirkailijaksi Oulun lentoasemalle, jossa edellisten töiden lisäksi töihin kuului lähtöselvitys-, portti- ja tulopalveluita. Työ kentällä oli periodityötä, hyvin epäsäännöllisissä vuoroissa, ja jaksoin sitä kymmenen vuoden ajan. Sinä aikana myös sain kaksi poikaa, jotka ovat nyt viiden ja yhdentoista ikäisiä. Vuorotyö oli melko raskasta, aamuvuorot alkoivat klo 5, poikkeustapauksissa jo aiemmin (esim. charterlennot) ja iltavuoro päättyi yleensä puoli kahdelta yöllä.

Kun työni oli muuttunut rutiiniksi eikä vaatinut enempää aivojen rasittamista, aloin kaivata uusia haasteita ja kyselin työnkuvaan muutosta, mutta ei sitä löytynyt Finnairilta, ainakaan Oulusta. Vähäisen koulutuksen takia uraputki oli melko tukkoinen. Työhöni sisältyi loppuvuosina sentään jonkun verran atk-koulutusta, koulutun hinnoittelujärjestelmäämme ja Office-ohjelmia. Lopulta kuitenkin

tunsin, että jotain todellista muutosta pitäisi tapahtua, joten aloin ”kolmenkymppin kriisissäni” tutkailla, mitä haluaisin tehdä loppuikäni.

Nörtin vikaa - mutta ei tullut teekkaria

”

Kun olen aina ollut kiinnostunut tietokoneista, ja siitä, miksi ne eivät toimi aina siten kuin haluaisin, niin päätin lähteä opiskelemaan alaa töiden ohessa. Hain muuntokoulutukseen Oulun yliopiston sähköosastolle, tietotekniikka pääaineena. Aloitin sen v. 2000. Opinnot jäivät kuitenkin kesken, opiskelu työn ohessa ja pienen Miska-pojan hoito olivat liian vaativa yhdistelmä. Hyödytöntä se ei kuitenkaan ollut, tietotekniikasta tuli loppujen lopuksi tehdyksi 23,5 ov sivuaine.

Halusin kuitenkin opiskella edelleen, mutta totesin, että työn ohessa se on minulle liian rankkaa. Kun keskustelu työnantajan kanssa opinto-, virka- tai vuorotteluvapaasta ei johtanut mihinkään, irtisainouduin tietämättä vielä varmasti, mitä tekisin. Opiskelemaan olin kuitenkin päättänyt lähteä. Harkitsin jatkamista sähköosastolla, mutta valitsin lopulta TOL:n paikaksi, jonne hakea, ”inhimillinen tietojenkäsittely” vei voiton. Töiden loputtua maaliskuun lopussa luin sitten tosissani pääsykokeisiin. Kun sitten sain ilmoituksen sisäänpääsystä, olin ehtinyt jo saada muita töitä, ja ilmoitinkin yliopistoon ensin, että lykkään opiskelun aloittamista vuodella. Vakavan harkinnan jälkeen 13.9.2003 kävelin kuitenkin opintotoimistoon ja ilmoitin aloittavani opinnot TOLLilla samantien.

Ajattelin tässä muuten yhtenä päivänä, että vielä melkein pitäisi sanoa siihen juttuun johonkin väliin, että sain siis vaan todistettua että TOLLilta voi valmistua 2 vuodessa 1 kuukaudessa, jospa joku muu todistaa myöhemmin, että voi alle sen kahden vuodenkin...

”

Vauhti päälle

Päätin, että pyrin mahdollisimman nopeaan valmistumiseen. Perusopintotuki, reilu 200 euroa kuussa, antoi melko ison motivaation hurjaan opiskelutahtiin. Se raha riitti juuri ja juuri päivittäiseen kulkemiseen Muhoksen syrjäkylän ja yliopiston välillä. Miehen melko pieni palkka sai minun opiskelujeni ajan luvan riittää niin asuntolainan maksuun kuin koko perheen kaikkiin muihinkin kuluihin. Taloudellisesti opiskeluaika oli siis todella tiukkaa, ja sen takia motivaatio nopeaan valmistumiseen ja töihin pääsyyn oli korkealla. Opintoneuvoja *Anna Ruuskan* kanssa laadimme minulle kolmen vuoden opinto-ohjelman, tiukan sellaisen. Luennoilla ja harjoituksissa istuin klo 8:sta iltaviiteen ja harjoitustöitä ja tenttiin lukua tein yömyöhällä ja viikonloppuisin. Keväällä 2004 huomasin, että ovareita TOLilla oli tullut jo 75, yhteensä vanhojen opintojen kanssa yli 100, joten mietin, että saa tämän allekin kolmen vuoden suoritettua. Tuon ensimmäisen opiskeluvuoden aikana opiskelin myös kauppiksella datanomiksi, 1/2003-6/2004, periaatteessa 2 iltaa viikossa, mutta nopeutetulla aikataulullani 3-4 iltaa/vko. Datanomin paperit sain 6/2004 ja niillä sain TOL:lle hyväksiluetuksi 10 ov. Tuo ensimmäinen opiskeluvuoteni vaati aikamoista aikataulusuunnittelua ja poikia ehdin kiireisimpinä iltoina nähdä vain pienen hetken.

Mieheni *Mika* on töissä YIT:llä, ja joutuu välillä kauemmaskin työmaille. Opiskelujeni kiihkeimpänä aikana hän oli pariin otteeseen muutaman kuukauden ajan Kilpisjärvellä töissä viikot ja kävi vain viikonloppuisin kotona. Minun opiskeluni ei olisi onnistunutkaan ilman kullannarvoisia appivanhempia, jotka ottivat nopean valmistumiseni

sydämenasiakseen ja hoitivat poikia aina tarvittaessa opiskelujeni ajan. He asuvat Muhoksen keskustassa, 13 km:n päässä meiltä, mutta se ei estänyt järjestelyjä; usein he hakivat *Miskan* tarhasta ja *Akin* kotoa, jonne hän oli koulun jälkeen mennyt, antoivat pojille ruuan ja hoitivat, ja kävin pojat sitten hakemassa illalla sieltä kotiin. Poikien nukkumaanmenon jälkeen minulla jatkuivat opinnot yömyöhälle, nukkumaan ehdin 4-5 tuntia yössä – aivan liian vähän minulle. Mutta päätin, että kyllä vuosi tai pari menee vähemmälläkin unilla.

Keväällä 2004 olin aika väsynyt, mutta onneksi en saanut kesätöitä, vaikka hainkin tosissani, Pestipäivileikin pistin yli 20 paikkaan hakemuk-

sen. Tuolloin olisi pitänyt olla kuitenkin yli 100 ovaria eikä niitä vielä silloin ollut näyttää. No, niitä oli kuitenkin kesään tullessa yhteensä yli sata, sähköosaston aiemmat opinnot mukaan laskien. Mutta hyvä olikin, etten ollut kesällä töissä, sillä kesän aikana sain opiskelluksi tekemällä mm. Projektii I:n, ja ehdin vähän hengähtääkin.

Toinen vuosi "rauhallisemmin"

”

Toisena vuonna jäikin tehtäväksi vaivaiset 50 ov ja onnistuin neuvottelemaan *Saukkosen Samulin* kanssa Projektii II:een pääsyn syksyllä 2004, vaikka joitakin esivaatimuksia vielä puuttuikin. Projektii oli VTT:n tilaama ja aiheena oli tietoturva, ja projektin jälkeen gradun tekokin sitten järjestyi VTT:ltä aiheesta ”Hyökkäyspuihin perustuva tietoturvan mittaaminen liikkuvassa spontaanissa (Ad Hoc) verkkoympäristössä”. Aloitin VTTllä harjoittelijana tämän vuoden alussa, ja aloin silloin gradua kirjoittaa, 31.8.2005 kirjoitin graduun viimeisen pisteen paikalleen, ja kypsyysnäytteen suoritin syyskuussa. Mais-terin paperit sain TOLlilta ulos sitten lokakuussa. VTT:ltä järjestyi vakituinen työpaikkakin valmistumisen jälkeen.

Pieneksi pettymykseksi opiskeluissa jäi se, ettei valmistuminen onnistunut alta kahden vuoden, eli juhannukseksi, joka oli tavoitteeni, kun gradua aloin kirjoittaa. Se olisi kyllä muuten onnistunut, mutta ohjaaja halusi graduun vielä MIPv6-protokolla -näkökulman, joka oleellisesti paransi työtä. Työ olisi toki hyväksytty ilman sitäkin, mutta huomommalla arvosanalla. Tarkan harkinnan jälkeen sitten suostuin aikataulun venytykseen muutamalla kuukaudella.

Nyt olen toistaiseksi voimassa olevassa työsuhteessa VTT:llä, työskentelen yhdeksänhenkisessä VTT:n Oulun Tietoturvatimiissä tutkijana. Työtehtävät ovat mielenkiintoisia ja hyvin monipuolisia ja haastavia. Juuri sitä, mitä opiskelujen kautta lähdin työelämyltä hakemaankin.

Jatko-opinnoista ja väikkärin teostakin on jo keskusteltu sekä työnantajan että TOL:n ohjaajien kanssa. Uskomatonta sinänsä, en vuosi sitten olisi uskonut, että vielä tämän urakan jälkeen opiskeluintoa löytyisi. Vuoden pituinen vaihtotutkijan pestikin USA:ssa noin vuoden päästä on harkinnassa. Se olisi koko perheelle uusi kokemus ja tavallaan kiitos miehelle kaikkien kotitöiden (paitsi pyykinpesun) huolehtimisesta opiskelu-urakkani aikana. Hän voisi pitää tuon ajan vuorotteluvapaata, eli pääsisi vuorostaan vähän helpom-malla hetken. Mutta aika näyttää, toteutuuko tämä koko perheen yhteinen seikkailu.

En tietenkään vielä tiedä, mitä kaikkea loppujen lopuksi elämässäni vielä teen, mutta tällä hetkellä kirkkaimpana tähtäimenä mielessä on eläkkeelle jääminen VTT:ltä ansioituneena tohtorina. Ainakaan vielä en haaveile professorin urasta TOL:illa... joskin harkitsen toki kaikkia mahdollisuuksia, mitä elämä eteen heittää... ;-)

Ja sitten myös sen, että ei ne yömyöhäopiskelut menneet ihan hukkaan, kun lopputodistukseen tuli kuitenkin yleisarvosanaksi 4 (siis tällä uudella asteikolla 1-5). (Hih, kukas kissan hännän nostaa, jos ei kissa itse... ;-D) Mutta mieti itse onko näille ajatuksille vielä jossain paikka, ja miten sen asian sitten ilmaisisi...

”

Filtronic Comtekin Marko Lähde

Opintiellä koko elämän?

Teksti:
Eino Keskitalo
Kuvat:
Markku Pylkkö

Haastattelun aluksi toteamme viime yönien jääneen vähäisiksi muillakin kuin allekirjoittaneella, haastateltavaamme *Marko Lähdetä* on kotona valvottanut kipeänä ollut 4-vuotias, tarhasta kun iskee joka flunssa päälle. Marko itse on vuosimallia 1970, töissä Filtronic Comtekillä Kempeleessä ja hän on aloittanut tänä syksynä TOL:illa muuntokoulutusopinnot.

Suomea ristiin rastiin

Syntyperältään lappilainen, Sallassa syntyneeksi ilmoittautuva mutta itsensä kiertolaiseksi nimeävä Marko onkin reissannut elämänsä aikana ylös alas Suomea. Sallasta Forssaan ja Sallaan takaisin, armeija-aikaan vaikutettiin Rovaniemellä, Imatralla ja Ivalossa. Sen päälle kului vielä vuosi Kemijärvellä rajavartijana. Vähältä piti, ettei mies jäänyt armeijan leipiin pidemmäksikin aikaa, mutta kun rotta-kouluun olisi pitänyt lähteä, niin tie veikin Helsinkiin IT-alaa (silloista ATK-alaa) opiskelemaan.

Marko on Helian ATK-instituutin (Helsingin liiketalouden ja hallinnon AMK) tuotteita. Sieltä hän valmistui – eli otti paperit ulos vuonna 2000. Vuonna 1994 aloitettu tutkinto oli kuitenkin loppu-työtä vaille valmis jo 1997. F-Securelle tätä loppu-työtä ikään kuin tehtiin kolmen vuoden ajan. Varsinaisesti Marko oli töissä A-lehtien ohjelmistoasiantuntijana, ensin opiskeluaikoina tunteja tehden ja

sitten vakituisena kolme ja puoli vuotta. Mutta siirtyminen salaiseksi agentiksi Suojelupoliisiin leipiin teki ajankohtaiseksi valmistumisen, sillä valtion laitoksena Supo vaati tutkinnon.

”Halusin takas pohjoiseen”

Perheellistymisen itu tapahtui jo Rovaniemellä. Vaimo on Raahesta kotoisin ja Oulu on sopivasti siinä kotipaikkojen välillä. Kynns lähteä sukuloimaan on kätevästi pienempi kuin Helsingistä. Perheasiat osaltaan vaikuttivat paluumuuttoon. Liekö mukana ollut pohjoisen kutsua muutenkin? Marko kyllä myöntää odottaneensa miehilyvällä kunnon pohjoisia talvia Helsinki-vuosien jälkeen, mutta vähän ovat viime talvien sohjokelit pettymykseksi jääneet. Eipä tuo kieltämättä näytä hääviltä tämäkään marraskuu. Jospa kuitenkin uudelle kelkalle löytyisi käyttöä..

Pehmeä lasku Ouluun kävi Tyrnävän ja kunnan IT-vastaavan pestin kautta. Tiedossa oli kuitenkin jo muutettaessa, että (vähän liiankin rauhalliseksi osoittautunut) Tyrnävä tulisi olemaan välitap- pi. Tämän vuoden maaliskuussa Marko aloittikin hommat Filtronic Comtekillä IT Managerina. Paikka oli yleisessä haussa ja totta puhuakseen, Marko ei tiennyt Filtronicista etukäteen juuri mitään, joten perehtymistä sai tehdä.

Nyt Marko kehuu työtään antoisaksi ja haastavaksi, toiminta- ala on mielenkiintoinen ja meno Filtronicilla on kansainvälistä. Aikaisempiin työpaikkoihin verrattuna Marko on siirtynyt tekijästä koordinoijaksi. Hän toimii ikään kuin välittäjänä asiakas-Filtronicin ja toimittaja-Fujitsun välillä siten, että Fujitsun tieto ja taito saadaan Filtronicin tarvitsemaan muotoon. Tärkeää on varmistaa, että toimittaja ja asiakas puhuvat samaa kieltä niin, että technobabblen sijaan lopulta kommunikoidaan suomen kielellä – vaikka aina ei ihan uskoisikaan. Viimeaikaisiin tehtäviin on kuulunut kahdeksi eri yritykseksi irrottautuneiden Filtronic Comtekin ja LK Productsin tietojärjestelmien eriyttäminen toisistaan. Filtronicin ollessa lähinnä britti- ja LK:n jenkkioimistuksessa, herää kysymys, joutuuko toisille puhumaan amerikanenglantia ja toisille oxfordia. No ei sentään, kyllä se palikkaenglanti millä pärjää pysyy samana.

Tie TOL:ille

Opiskelujen jatkamisesta Marko kiinnostui Filtronicilla ollessaan. Mikä TOL:issa viehätti, sitä ei Marko suoralta kädeltä osaa sanoa, mutta tietoturvan maisterikoulutusohjelma kuulosti mielenkiintoiselta. Kun Supossa oli ehtinyt kertyä tietoturva-asioista kokemusta, niin sehän istahti paikoilleen kuin nenä päähän. Lisäksi yliopisto-opiskelu sopi Markon hitaasti kiiruhtavaan nousujohteiseen opiskeluun – Tietotekniikan mekaanikon opinnoista ATK-instituutin kautta TOL:ille.

Filtronic tukee opiskelua hyvin, tarvittaessa on vapaata saanut. Pääsääntöisesti on kuitenkin kyse iltaopiskelusta. Marko kehuu TOL:in etäopiskelumahdollisuuksia loistaviksi, on hienoa ja työssä käyville opiskelijoille jopa olennaisen tärkeää, että opiskelumateriaali on niin perusteellisesti verkossa luentovideoita myöten. Rakentajantiellä Marko pääsee käymään vaihtelevasti, suurin piirtein viikoittain, varsinkin aloitusluennoilla ja ryhmätöiden tapaamisissa. Nyt alkupuolen perusopinnoista on saanut sopivasti korvaavuuksia, ja hieman löysempi aloitustahti on passannut hyvin syksyn työkiireisiin.

Marko kokee opiskelun hyvin motivoivaksi, sillä työelämä tarjoaa mahdollisuudet pistää opitun heti käytännön testiin, ja itseään kouluttamaan joutuisi joka tapauksessa. TOL:illa pysyy hyvin ajan hermolla, ja mikäs sen mukavampaa kuin käydä mielenkiintoisia kursseja, erityisesti loistavilta vaikuttavia syventäviä opintoja.

Mutta mitähän Marko on ajatellut tehdä isona? Tämä osoittautuikin kiperäksi kysymykseksi! Vastausta ei oikein tahdo löytyä. Mutta työmielessä ja keskipitkällä tähtäimellä hommat Filtronicilla kiinnostavat pitkälle edelleen.

Filtronic Comtek Oy järjesti opiskelijoita maulla ja maksuttomuudella ilahduttaneen joulupuuron ja glögin & jälkiruokakahvin/teen tarjoilun tiistaina 29.11. alakuppilassa. Ja jonoahan riitti, kun 800 puuroannonsta löysivät syöjäänsä. PuuroPartysta yliopistolla on muodostunut FC Oy:lle perinteinen tapahtuma levittää hyvää joulumieltä potentiaalisille työntekijöilleen.

Blanko-päivät '05

Joulukuun 12. päivä vuonna 2004 pidettiin Blanko-päivät'04 –tapahtuman karonkka, jolloin seuraavaan vuoden projektiryhmää alettiin kasata projektipäällikkö *Niko Hummastenniemen* toimesta. Joulukuireiden ja uuden vuoden juhlinnan jälkeen noin kuukausi karonkasta pidettiin ensimmäinen projektikokous. Ryhmässä sihteerinä toimi *Marja Hamari*, talouspäällikkönä *Inga-Liisa Jomppanen*, toimintapäällikkönä *Vesa-Pekka Leppänen*, graafisena suunnittelijana *Aapo Herrala* ja projektivastajana *Simo Arvola*. Projekti potkaistiin käyntiin ja intoa toimijoilla riitti. Aluksi kasattiin ohjelmatoimikunta, jonka puheenjohtajana tänä vuonna toimi *Petteri Alahuhta* VTT:ltä. Toimikunnan vastuulla oli kiinnostavan ja ajankohtaisen ohjelman suunnittelu seminaariin.

Keväällä aloitimme Nikon kanssa yhteistyökumppaneiden hankinnan. Myyminen ei liene minun vahvimpia alojani, mutta jonkin tapaamisen onneksi sain aikaiseksi. Yrityksiä käytiin läpi useita kymmeniä ja puhelimessa istuttiin tuntikausia. Sponsoreiden hankinta jatkui pitkälle syksyyn asti. Juhannukselta lähdettiin kesätou-
olle, jonka jälkeen aloitin puhelinrumban puhujille, mikä ei kovin helpoksi tehtäväksi osoittautunut. Lukuisten puheluiden ja sähköpostiviestien jälkeen viimeisetkin materiaalit saatiin tapahtumaa edeltävänä iltana.

Teksti:
Marja Hamari
Kuvat:
Pekka Oikarainen

Tässäpä Blanko-päivien tämänvuotinen iskuryhmä. Vasemmalta Aapo Herrala, Simo Arvola, Niko Hummastenniemi, Marja Hamari, Vesa-Pekka Leppänen ja Inga-Liisa Jomppanen.

Virkistystapahtumiakin aherruksen keskelle mahtui. Keväällä saimme koko ryhmä kutsun Radisson SAS hotellin avajaisiin remontin jälkeen. Hotellin eri ravintolat ja tilat oli sisustettu eri maiden tavoin, aina italialaisesta keittiöstä New Yorkin yökerhofilistelyyn asti. Melko harvinaista herkkua sinänsä on päästä Oulun silmäätekevien joukkoon näin tavallisena opiskelijana. Elokuussa pidettiin sitten Blanko-päivät kick-off. Aluksi ryhmä kävi ratagolfissa, jossa voittajasta ei ole tähän päivään mennessä päästy yhteisymmärrykseen. Projektipäällikkö ja -sihteeri kinastelevat asiasta edelleen. Toisin kävi keilailussa, jossa olinkin sitten se heikoin lenkki. Urheilun jälkeen siirryttiin risteilemään pitkin Pohjanmeren rantavesiä M/S Alexandralla. ”Laivalla” nautittiin makoisa kolmen ruoan menu ja muutama aperitiivi.

Lähes vuoden mittaisen vaihtelevasti kiireisen työskentelyn jälkeen Blanko-päivät viimeinkin koitti torstaina lokakuun 13. päivänä. Jo edellisenä iltana valmisteltiin paikkoja kuntoon ja sovittiin viimeiset käytännön asiat. Ryhmän työpanoksen lisäksi tapahtumapaikalle tarvittiin avustajia. Sisätiloissa apuna olivat *Tuomas Kekkonen*, *Minna Pulkkinen* ja *Jukka Lylänki*. Puhujien kuljettajina toimivat *Mikko Rönkkömäki* ja *Risto Juntunen*. Parkkipaikkakäytännön toimivuudesta huolehtivat *Juho Myllylahti*, *Tommi Portti*, *Ville Miettunen* ja *Tuomas Hall*.

Tapahtuman key-note puheenvuoron piti kansanedustaja ja tekniikan tohtori *Jyrki J.J. Kasvi*, joka puhui teknologian kehittelystä sosiaaliin innovaatioihin. Perjantain avauksen piti *Kirsi Valtari*,

Blanko-päivien key-noten – mitähän se onkaan suomeksi? – piti kansanedustaja Kasvi.

Elisa Oyj:n teknologiajohtaja, joka puheessaan ihmetteli missä on uusien IT-ratkaisujen ydin. Varsinaisten sessioiden aiheina olivat mm. ”Syntykö Oulussa enää Gaselleja?” ja ”Digitaaliset sisältöpalvelut”. Molempina päivinä pyöri kaksi sessiota yhtä aikaa ja perjantai-iltapäivänä uutuutena oli myös paneelikeskustelu tulevaisuudesta ja tuloksellisesta liiketoiminnasta. Uutena sessiona oli myös kehitystyökalujen esittelyä molempina päivinä. Torstai-iltana vietettiin perinteistä iltatilaisuutta taikurin ja bändin viihdyttämänä. Kokonaisuutena tapahtuma onnistui erinomaisesti, eikä tekniikkakaan meitä pettänyt. Puhujat olivat kaikki paikalla ja käytännön järjestelyt toimivat moitteettomasti. Yhteistyö Radisson SAS hotellin kanssa tapahtuman aikana sujui kiitettävästi.

Ensi vuonna tapahtuman konsepti tulee näillä näkymin muuttumaan merkittävästi. Vuosittain järjestettävät IT-päivät ja Blanko-päivät todennäköisesti yhdistyvät. Tulevaisuus kertoo tästä lisää.

Tämän vuoden projektisihteerinä kiitän projektiryhmäämme, Nikoa, Inga-Liisaa, Vesaa, Aapoa ja Simoa kuluneesta vuodesta ja erittäin mielenkiintoisesta kokemuksesta. Heidän työpanoksensa on ollut suuri apu minulle ensi vuoden suunnittelussa. Toivotan myös tervetulleeksi ensi vuoden projektiryhmän sihteerit Tuomas Kekkonen, talouspäälikkö *Pekka Oikaraisen*, toimintapääliköt *Katariina Silvendoisen* ja *Mika Lasasen*, graafisen suunnittelijan *Pekka Kurun* sekä projektiavustaja *Juho Myllylahden*. Katsotaan mitä tuleva vuosi tuo tullessaan...

Marja Hamari

Blanko-päivät'06, projektipäälikkö

Inga-Liisa Jomppanen ja Minna Pulkkinen palvelivat seminaariyleisöä tiskin takana.

Tervetuloa TOL:n tasa-arvoiltpäivään keskiviikkona 14.12.2005 klo 15.00!

Haasteen saanut henkilö saa vastata seuraaviin kysymyksiin:

TOL:n tasa-arvotyöryhmä järjestää TOL:n opiskelijoille tasa-arvoiltpäivän keskiviikkona 14.12.2005 klo 15.00 alkaen TOL:n aulaassa. Tilaisuudessa TOL:n tasa-arvotyöryhmän jäsenet kertovat laitoksella runsaan vuoden toimineen ryhmän aikaansaannoksista ja esittelevät laitosneuvostossa äskettäin hyväksyttyä ”Ohjeita häirintätilanteisiin” -menettelyohjetta. Tiedon kyytipaikana tarjoillaan jouluisesti glögiä ja pipareita ja järjestetään pienimuotoinen kysely, johon vastanneiden kesken arvotaan kivoja yllätyspalkintoja.

Merkitse siis kalenteriisi keskiviikko 14.12. klo 15.00 ja tule TOL:n aulaan viihtymään ja kuulemaan tasa-arvoasioista!

TOL:n tasa-arvotyöryhmä on toiminut laitoksella 14 kuukautta ja määritellyt laitosneuvoston alaisuudessa tasa-arvotyön luonnetta ja toimintatapoja. Työskentely on tapahtunut kolmessa pientyöryhmässä, joiden aiheina ovat kansainvälisyys, opiskelijanäkökulma sekä häirintä ja kiusaaminen.

Opiskelijanäkökulmaa selvittävään pientyöryhmään kuuluvat Kaisu Juntunen, Eeva Leinonen ja Markku Pylkkö. Pientyöryhmän aiheena on opiskelun tasa-arvo ja siihen liittyvät asiat.

Tasa-arvo on monisyinen asia. Yleensä se tuodaan esiin naisten epätasa-arvoista asemaa korostaen, mutta epätasa-arvoista kohtelua kohdataan monissa muissakin yhteyksissä. Opiskelijat kohtaavat sitä usein opiskeluympäristössään vähättelynä tai huomioonottamattomuutena, kokevat sen vaikutusmahdollisuuksien olemattomuutena ja voimattomuuden tunteena.

Tavoitteena on muodostaa Optima-työskentelytilaan keskustelukanava, jossa omia näkemyksiä ja kokemuksia tasa-arvosta ja sen toteutumattomuudesta TOL:lla voi tuoda esille. Anna siis palautetta, kommentteja ja kritiikkiä tasa-arvoasioista ja välitä viestiä kavereillekin tasa-arvoasioista. Voit lähestyä ketä tahansa meistä myös sähköpostitse tai tarttumalla hihasta TOL:n käytävällä tai muutoin tulemalla keskustelemaan kenen tahansa meistä kanssa.

Kaisu Juntunen, kaisu.juntunen@oulu.fi

Eeva Leinonen, eeva.leinonen@oulu.fi

Markku Pylkkö, markku@solutions.fi, p. 0400 640 943

TOL:n tasa-arvotyöryhmän puheenjohtajana on Hilikka Poutanen, p. (08) 553 1987, e-mail: hilikka.poutanen@tol.oulu.fi.

TOL:n väki tutuksi, osa 5

Tämän vuoden alussa Blankki aloitti esittelysarjan, jossa opiskelijoiden tietoisuuteen tuodaan laitoksella työskenteleviä henkilöitä. Ideana on, että kukin itsensä lyhyesti esitellyt heittää viestikapulan omalla käytävällään työskentelevälle toiselle henkilölle.

Kuvat:
Markku Pylkkö

Haasteen saanut henkilö saa vastata seuraaviin kysymyksiin:

- Kuka olet?
- Mistä tulet?
- Miksi olet TOL:lla/mikä sinut toi TOL:lle?
- Mitä teet nyt?
- Mitä olet ajatellut tehdä isona?
- Millainen olisi TOL 20 vuoden päästä, jos Sinä saisit päättää?
- Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi?

Aiemmissa numeroissa ovat esittäytyneet *Kaisu Juntunen* (IT251), *Eeva Leinonen* (IT305), *Markku Oivo* (IT205), *Ilkka Tervonen* (IT329), *Pasi Karppinen* (IT251), *Samuli Saukkonen* (IT201), *Henrik Hedberg* (IT360), *Jari Karvonen* (IT305), *Heli Alatalo* (IT254), *Kari Kuutti* (IT211), *Ilkka Räsänen* (IT357), *Päivi Mäntyniemi* (IT252), *Juha Iisakka* (IT361) ja *Ari Vaulo* (IT313).

Salamarekrytoitu tehopakkaus

Kuka olet? Mistä tulet?

Olen Päivi Saarenpää (IT255, sininen käytävä). Kotoisin olen Raahesta. Välillä pyörähdin Vaasassa opiskelemaan, sieltä päädyin Ouluun kesällä -96. Nyt asun avomieheni kanssa paritalossa Kuivasjärvellä.

Miksi olet TOL:lla?

Marraskuussa 2001 sain TOL:lta yllättävän kirjeen, jossa pyydettiin työhaastatteluun (vaikka en ollut tänne hakenutkaan, tiedekuntaan kylläkin). Päätin tulla katsastamaan, minkälaisesta paikasta oli kyse. Työ vaikutti mielenkiintoiselta ja TOL muutenkin hyvältä työpaikalta. Ilmeisesti haastattelu sujui hyvin, koskapa työpaikan sain ja sillä tiellä olen edelleen. Tammikuussa tulee neljä vuotta täyteen tollilaisena.

Päivi Saarenpää, IT255
(sininen käytävä)

Mitä nyt teet?

Olen toimistosihteerini, toimenkuvaani kuuluu mm. muuntokoulutus- ja maisteriohjelmien opiskelijoiden opintoasiat (opintasuoritusten kirjaus ja opintoseuranta), henkilöstöasiat, salivaraukset ja lukujärjestyksen tekeminen yhteistyössä Heli Alatalon kanssa.

Mitä olet ajatellut tehdä isona?

Sen kun tietäis...

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässä?

Tärkeää elämässä on avomies, terveys, koti ja ystävät. Harrastuksiin kuuluu mm. lukeminen, liikunta (afrojumppa, kuntosali, lenkkeily), aina silloin tällöin kokeellinen ruuanlaitto vaihtelevalla menestyksellä ja matkustaminen. Tällä hetkellä matkakuumetta nostattaa lähestyvä Brasilian matka.

Kenet haastat seuraavaksi käytävältäsi esittäytymään?

Seuraavaksi haastan esittäytymään ”kämpikseni” Anja Haaranien.

Assari kuin sattumalta

Kuka olet? Mistä tulet?

Jonne Matias Miettunen, assistentti TOL:lla Kemistä syntyisin olen minä. Oulussa on tullut asuttua noin kymmenen vuotta, opiskellen ja töitä tehden.

Miksi olet TOL:lla?

Tykkään opettamisesta ja tietokoneiden hyödyntämisestä, siinä kai alustavat syyt. Loppujen lopuksi TOLloilu on monien sattumusten summa. Sen kai voisi vielä mainita, että jotkut kurssit vetivät mukaan assarointiin.

Mitä nyt teet?

Lyhyellä tähtäimellä, jos tähän haastatteluun vastaamista ei laskea, tarkistelen harjoitustöitä. Pitemmällä tähtäimellä, suunnittelen

paperin kirjoittamisen aloittamista, ja sitä kautta ehkä jopa väikkärin tekoa. Jos rehellisiä ollaan, niin eiköhän se viikonloppu ala jo tämän haastattelun jälkeen, perjantai alkaa kuitenkin jo olla pitkällä.

Mitä olet ajatellut tehdä isona?

Olen ehtinyt tehdä monenlaisia töitä, ja kaikki ovat olleet mielenkiintoisia. Saapa nähdä mitä sitä isona tekee. Minun elämässäni asiat ovat loksahdelleet hyvin paikoilleen ilman suuria suunnitelmiakin.

Millainen TOL olisi 20 vuoden päästä, jos saisit päättää?

Hmm, mitähän ei-kliseistä tähän voisi sanoa.. Tällä alalla ihmisten pitää olla joustavia ja jatkuvasti kehittyviä, ja niin täytyy olla myös koulutuslaitoksen. Tämä on tosi haasteellista, kun infrankin pitäisi jatkuvasti kehittyä. Jos minä saisin päättää, olisi TOL:lla ihailtu maine: oppilaat tappelisivat tänne pääsystä, ja työnantajat tappelisivat meidän oppilaistamme.

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässä?

Harrastuksia ovat joukkuepallopelit ja yleensäkin kaikenlainen urheilu, penkkiurheilu, tietokoneurheilu, elokuvat, musiikki, kirjat, ärsyttävät knoppikysymykset, lautapelit ja ehkäpä kaikenkarvaiset illanistujaiset sekä saunaillat. Toinen kysymys onkin vaikeampi, pitäisi laittaa elämän asioita tärkeysjärjestykseen.. Ehkäpä tähän voisi kertoa itsestäni sellaisen seikan, että taiteilijoiden painottama hetkessä eläminen ei ole minulle ollut ikinä vaikeaa. Tärkeintä on että ruoka sekä uni maistuvat.

Kenet haastat seuraavaksi käytävältäsi esittäytymään?

Martti Luodonpään.

Bonuskysymys: tärkein viestisi TOL:in opiskelijalle tiivistettynä yhteen virkkeeseen:

Kuunnelkaa vat-saanne.

Jonne Miettunen,
IT345
(sininen
käytävä)

Pyöräilevä käytettävyyssasiamies

Kuka olet? Mistä tulet?

Olen Jokelan Timo, toiminut käytettävyyssuunnittelun professorina TOLilla vuodesta 1999. Minulla on aiempaa taustaa teollisuudesta ja VTT:ltä. Viimeksi ennen TOLille tuloa olin käytettävyyssuunnittelun 'tienraivaaja' silloisella Nokia Matkapuhelimilla (Nokia Mobile Phones). Taisin olla koko firman ensimmäinen käytettävyyssasiantuntija, kun menin Nokialle 1995. Käytettävyytyön tulokset näkyivät 90-luvun loppupuolen malleissa, jolloin Nokia puhelinten, erityisesti 6100-sarjan, käyttöliittymiä pidettiin markkinoiden parhaina.

Miksi olet TOL:lla?

TOLille tulemiseen sysäyksen taisi antaa professori Petri Pullin yhteydenotto. Tuollainen tienraivaajantyö ei aina ollut kiitollista, ja katkos TOLilla tuntui hyvältä ajatukselta. Ja lopulta kävi niin, että päätin jättää palaamatta Nokialle ollenkaan.

Mitä nyt teet? Mitä olet ajatellut tehdä isona?

Tällä hetkellä vastaan käyttöliittymäpuolen peruskursseista. Ohjaan aika paljon graduja, sekä johdan muutamia tutkimushankkeita. Marraskuussa järjestettiin TOLilla World Usability Day tapahtuma,

Timo Jokela,
IT210
(punainen
käytävä)

joka onnistui yli kaikkien odotusten. Kiinnostusta käytettävyyteen on, mutta näyttää siltä, että käytettävyyssasioihin on kiinnitetty huomiota lähinnä isoissa yrityksissä. Oulun alueella Nokian lisäksi erityisesti Polar Elektrolla. Käytettävyyden edistäminen pk-yrityksissä olisi tarpeellista, mutta ei ihan yksinkertainen haaste.

Millainen TOL olisi 20 vuoden päästä, jos saisit päättää?

Kansainvälisellä huipulla valituissa teemoissa. Uskon, että käytettävyytutkimus on yksi näistä teemoista.

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässä?

Perhe on minulle tärkeä, vaikka talo on tyhjenemässä - vanhimmat lapset ovat jo muuttaneet opiskelemaan muualle. Käyn vaeltelemassa - viime kesänä kiikuttiin Kebnekaiselle -, hiihdän talvisin, suunnistelen kesäisin. Tänä syksynä aloin pitkän tauon jälkeen uudelleen metsästämään; ollut tosi mukava syyskauden harrastus. Ja yhdessä suhteessa edustan erästä tyyppillistä oululaista tapaa: työmatkat teen pyöräillen. Mottona: kun pyöräilee työmatkat, ansaitsee kunnan varusteet!

Kenet haastat seuraavaksi käytävältäsi esittäytymään?

Miten olisi Pasi Kuvaja - lisää metsästysteemaa!

Bonuskysymys: tärkein viestisi TOL:in opiskelijalle tiivistettynä yhteen virkkeeseen:

Lukekaa mielenkiinnosta ja oppiaksenne, ei tenttiä varten!

Visionääri Bukarestista

Kuka olet?

Peter Antoniac, 31

Mistä tulet?

From Bucharest, Romania.

Miksi olet TOL:lla?

I came to be a part of Prof. Pulli's team on mobile services direction back in the beginning of '99 and I am still enjoying the teamwork in the group.

Mitä nyt teet?

I am teaching the course on Mobile Internet Services Architecture and also pursuing my research on mobile applications and services. Next year my plan is to prepare a new course on Mobile Augmented Reality where the new design paradigms for mobile user interfaces will be discussed.

Mitä olet ajatellut tehdä isona?

I think there is much to do and to contribute to both the research/scientific community and the industry. I am trying to be innovative, analytical and to produce results that are useful to the society.

Notice from the Editor:

Because Peter is not native Finn, his answers are given in English. We hope you understand them. In case not, please contact the officials of Blankki.

Millainen TOL olisi 20 vuoden päästä, jos saisit päättää?

I think that the best thing would be that the department will continue its growth and flexibility and will encourage new ideas and people. I believe that new trends and new fields will need to be included. This will make the department even bigger and with larger areas of expertise, i.e., mobile applications and services, games, security, 3D user interfaces and other directions.

There is also a need to be more flexible in the infrastructure of the department, to allow new ideas and new people to join. Finnish education system has to be very competitive and to provide good challenges and motivation in order to keep Finland competitive. The way to achieve that is through a dynamic and flexible curricula that will address new emerging challenges as well as fundamental problems in the area of Information Processing.

Personally, I would try to keep an open mind and motivate young talents to join the department. I would also look to include multi-cultural teams and cross-border exchanges, both in personnel and in students.

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässä?

I wish I had enough time to have a real hobby. I like to read and to listen to symphonic music. When I was in Bucharest I used to go to concerts every week, but in Oulu I lack the time to do it anymore. I still buy the CDs and try to build some discography. Now, for example, I am trying to acquire Sergio Celibidache's work, particularly Bruckner's symphonies. Beside the "cultural hobbies", I also have some technical ones: I still like to do some programming (now I am looking into the D programming language) and maintain some private and university servers. There is still some microbes left from my engineering background that makes me do this...

Kuka haastettuna käytävältäsi esittäytyy seuraavaksi?

Harri Hämeenkorpi.

Bonuskysymys: tärkein viestisi TOL:in opiskelijalle tiivistettynä yhteen virkkeeseen:

Try to be independent and rely on your imagination, listen to the professors but use also other sources to expand your knowledge. And, for a bonus question, a double bonus answer: seek balance in the things you are doing.

Peter Antoniac, IT311
(punainen käytävä)

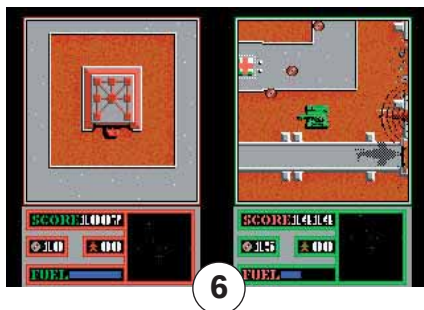
Pelitunnistuskisa

Ideoi ja toteutti:
Juhani Lehtonen

Tehtävänä on tunnistaa pelejä kuvan perusteella. Kilpailu on viihteellinen, joten palkintona ei tällä kertaa ole kultaa ja bling blingä vaan roppa kaupalla henkistä itsetuntoa ja

katu-uskottavuutta vanhempien blankolais-ten keskuudessa. Tällä kerralla keskitytään muutamiin Amigan peleihin.

Vastaukset löytyvät sivulta 47.

7

8

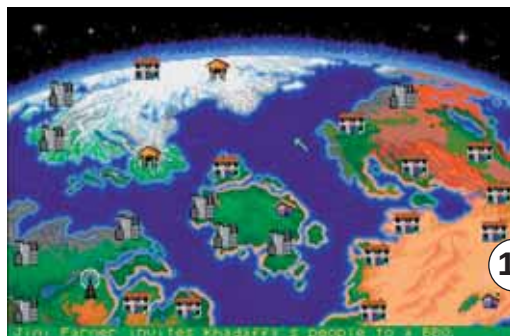
9

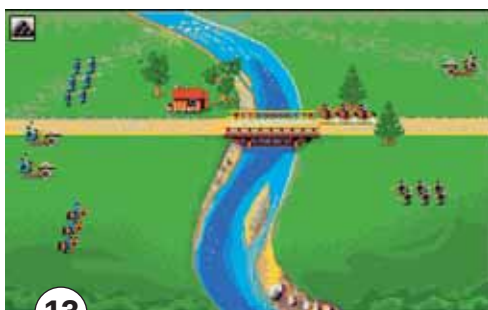
10

11

12

13

14

15

16

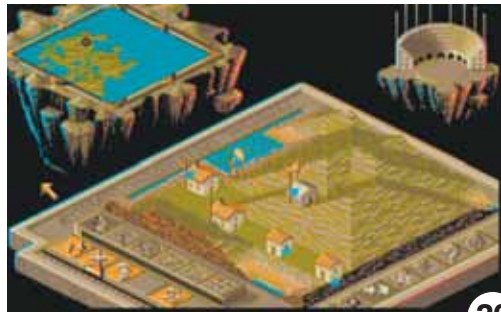
17

18

19

20

21

Tunnistatko pelit?

Muistelepa perusteellisesti ja/tai kysy kavereiltasi, ennen kuin katsot vastaukset sivulta 47. Tai järjestä porukalla yhteinen tietokilpailu, voittajalle kosolti kunniaa ja mitä muuta keksitekään laittaa pottiin!

22

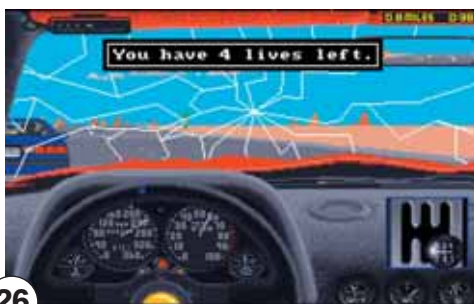
23

24

25

26

27

28

29

Pelipalsta

Vuoden pelit

Mitä pelitoimittaja sitten oikein pelasi vuonna 2005

Tämän jutun idea on kaikessa yksinkertaisuudessaan esitellä pelit, joita vuoden ajan Blankin pelitoimittajana toiminut allekirjoittanut on pelannut. Silleen ihan oikeasti pelannut, on ollut niistä innostunut ja viettänyt tunteja niiden parissa, joskus jopa ajankulun unohtaen. Tämä pelaamisesta syntyvä flow-kokemushan monilta naavaparroilta tuntuu jäävän nostalgiaverhon tuolle puolen menneisyyden hämäriin, ja sitten valitellaan, miten pelit eivät ole enää niin kuin ennen. No, ehkä ne eivät olekaan.

Minulta nimittäin oli juuri tämä kokemus hukassa tässä parin vuoden ajan. Enemmän tai vähemmän. Pelattua kyllä tuli, mutta ei lähimainkaan samanlaisella innolla kuin silloin joskus. Tuntikausia ei enää saman pelin ääressä saanut oikein kulumaan. Mutta sitten tuli peli, joka toi tämän kokemuksen takaisin. Ironista kyllä, tämä peli julkaistiin vuonna 1994. Eino Keskitalon vuoden peli on UFO: Enemy Unknown.

Teksti ja kuvat:
Eino Keskitalo

UFO: Enemy Unknown

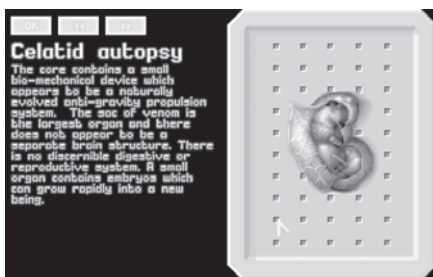
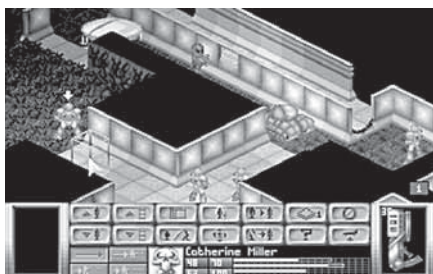
Parhaita koskaan tehtyjä pelejä. Peliä tuntemattomille (hus sivistymään!) kerrottakoon, että pelissä johdetaan maapallon valtioiden rahoittamaa järjestöä, joka koettaa torjua avaruuden muukalaisten hidasta invaasiota maapallolle. Pelin juju on sen strategisen hallinnointiosuuden ja taktisen taisteluosuuden äärettömän koukuttava vuorottelu. Muukalaisten teknologiaa saa haltuunsa taisteluissa ja strategi-

sessä osuudessa sitä sitten osoitetaan tiedemiehille tutkittavaksi. Tutkimusten jälkeen on taas uusia leluja taisteluihin.

Rupesin vihdoon pelaamaan UFO:a niin kuin sitä pitääkin, eli peli tilanne ladataan vain session aluksi, eikä pieleen menneitä tehtäviä oteta uusiksi sen avulla. Ja kappas, jo muutenkin loistavasta pelistä tuli ihan käsittämättömän jännittävä ja hyvä. Pelimekaniikkakin on selvästi suunniteltu näin pelattavaksi - perääntymisestä tuli järkevä ja käytetty taktiikka. Eikä edes pelkästään silloin, kun iskuryhmä oli ottamassa turpiin taistelussa. Yhden kerran kaappasin muukalaisjohtajan kuulusteltavaksi tainnuttamalla tämän, kantamalla laskeutumisalukseen ja pakenemalla taistelusta. UFO on emergenttiä pelattavuutta parhaimmillaan. Peliähän on jo valmiiksi vaikea, ja varsinkin omia sotilaita kaatuu jatkuvasti. Kokeneet sotilaat ovat menestymiselle tärkeitä ja niihin kiintyy muutenkin, joten hiuskarvan varassa oleva henki repii kyllä tunteita esiin pelaajasta.

Voi hemmetti, kun tämän sai kirjoitettua niin tuli ihan mieletön hinku aloittaa taas uusi peli.

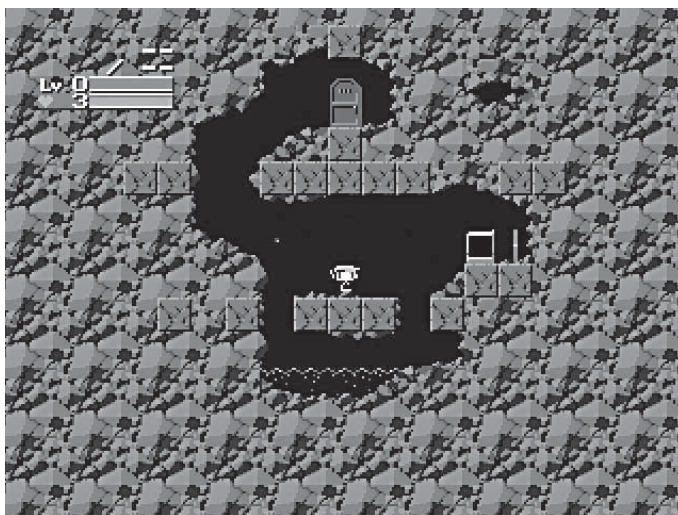

Muita vuoden pelejä:

Kuten huomataan, kovinkaan moni pelitoimittajan lehteen arvostelema peli ei päätnyt tälle listalle. Tämä kylläkin johtuu pelitoimittajan ajan hermoa seuraamattomasta linjasta, ja useimmat olivat sellaisia pelejä, joita on tullut pelattua riittämiin jo aiempina vuosina. Saa nähdä, mikä on ensi vuoden pelitoimittajan linja..

Cave Story (Doukutsu Monogatari)

Vuoden hienoin uusi tuttavuus (minulle). Kyseessä on hienolla tunnelmalla, näppärällä ja oivaltavalla pelattavuudella, jopa haa-rautuvalla juonella varustettu 8/16-bittistä retrohenkeä huokuva tasoilokka/ammuskelupeli. Juoni on hyvä ja on oma järkensä ruveta pelaamaan ilman että tietää siitä mitään, joten jätänpä referoimatta. Esimerkiksi aikoinaan Metroideihin tykästyneelle ehdottoman suositeltava peli - ja miksei kaikille muillekin.

Doukutsu Monogatari ei ole vielä virallista englanninkielistä julkaisua, joten englanninkielisen asennuksen eteen pitää nähdä vähän vaivaa. Usko pois, se kannattaa. Käännöksen sivu on täällä, sen ohjeiden avulla homma onnistuu: <http://agtp.romhack.net/doukutsu.html> - peli löytyy kyllä pätsätyinä myös Home of the Underdogsista ;)

Grand Prix Legends

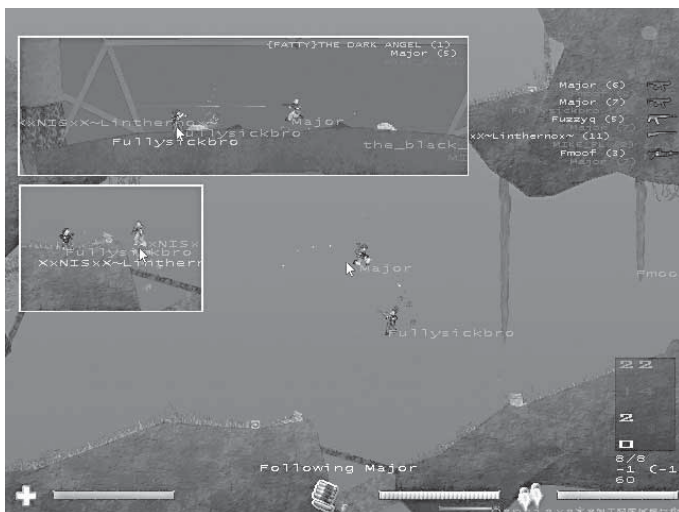
GPL on kaikkea muuta kuin joku hemmetin softalisenssi. GPL syö sunnuntai-illat ja joskus koko viikonkin! Kyseessä on siis Grand Prix Legends, 67-vuoden ylitehokkaita ja siivekkeettömiä Formula 1 -kilpureita huipurealistisesti mallintava simulaattori. Pelkä auton tiellä pitäminen (suoralla!) vaatii viikon harjoittelun, puhumattakaan mutkien läpi navigoinnista. Ratti on välttämätön. Peli on siis käsittämättömän vaikea, mutta käsittämättömän palkitseva, kun näitä renkailla ja järkyttävän tehokkailla moottoreilla varustettuja kanootteja oppii hallitsemaan.

Mutta vaikka sadasosien hiominen omista rataennätyksistä onkin perverssillä tavalla tyydyttävää, syy siihen miksi GPL:

Kuva: tmy

ää tulee ajettua on tietenkin se kaveriporukka, jonka kanssa radalla törmäillään ja kiroillaan. Käy ihmettelemässä: <http://gpl.tainio.net>

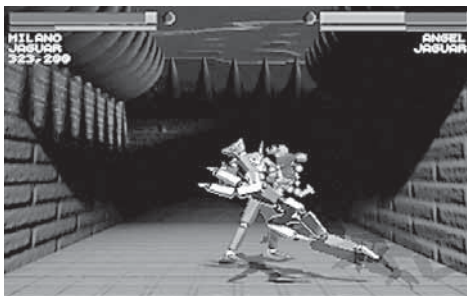
Soldat

Tämän puolalaisen sharewarepelin (huoli pois, rekkaamatta voi pelata täysipainoisesti) voi summata kätevästi lauseella ”Quake kohtaa Wormsin”. Näppiksellä liikutaan ja hiirellä tähdätään, juu on vain siinä, että koko show on kuvattu sivusuunnasta, kaksiluotteisesti. Abusea pelanneet ovat oitis kärryillä.

Kyseessä on aivan pirun kova ja kiva kimpparäiskintä. Lukuisat aseet ja oivallukset pienine yksityiskohtineen maustavat sop-paa mainiosti. Itse mäiskin muutaman illan kaikki-kaikkia-vastaan-deathmatchia intohimoisesti botteja vastaan, mutta löytyy tästä väkivaltapiristeestä hienostuneempia tiimipelimuotojakin. Kotisivu: <http://www.soldat.pl>

One Must Fall

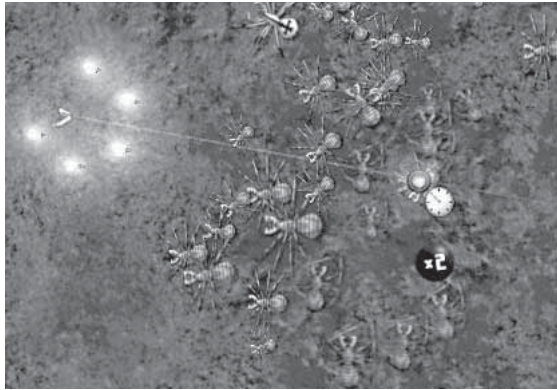
Toinenkin peli vuodelta 1994. Robottitappelupeli on syystä klassikko ja pelituntuma sekä mel-

levät KLANGGGG-äänet nappaavat edelleen mukaansa. Nykyään freewarea. Hae tekijöiden sivulta: <http://www.omf.com/faq/misc.html>

Crimsonland

Suomalainen freeware-versiosta sharewareksi takkinsa kääntänyt möllienammuskelupeli, jossa ei voi voittaa, vaan vastaan käyvien mörrimöykkyjen aallot käyvät vain tiheämmiksi ja tiheämmiksi. Onneksi varmaa kuolemaa ennen pääsee kokeilemaan kymmeniä melleviä aseita ja hauskoja erikoiskykyjä. Loistava tapa kuluttaa kymmenen minuuttia.

Space Rangers

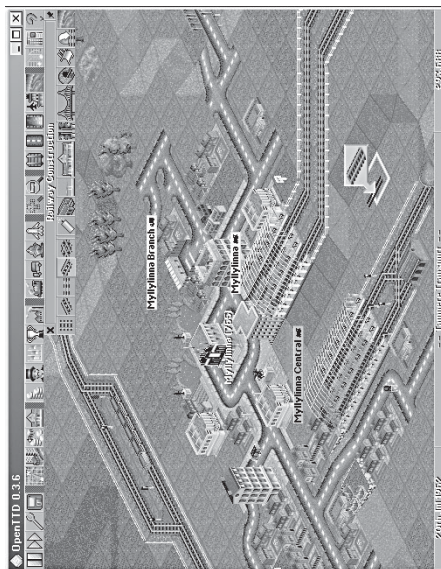
Pelit-lehden hehkutusarvostelun jälkeen kävelin pitkästä aikaa pelikauppaan ostamaan täysihintaista, uutta peliä. Kyseessähän on venäläinen Space Rangers 2, vuoropohjainen, hieman Eliteä tunnelmaltaan muistuttava avaruusseikkailu, jossa käydään kauppaa ja ammuskellaan lasereilla, suoritetaan tehtäviä ja varmaankin vaikka ja mitä muuta, kaikki mukavaan retrohenkeen, mikä tarkoittaa tässä tapauksessa myös sitä että peli pyörii mopo-PC:lläni.

Hauska källi kuitenkin kävi. Huomasin vasta kotona, että kannessa lukee "PC DVD" ja mopoanihan ei ole DVD-asemalla siunattu. Olenkin siis pelaillut pelin mukana tullutta ykkösosaa, jonka sai suht ongelmitta kopsittua CD:lle isukin läppärin avustuksella. Mitäs pienistä. Peli on muuten herättänyt orastavan kiinnostuksen venäläistä pelikulttuuria kohtaan. Ties mitä hienoa rajan takaa löytyisi, jos osaisi kieltä. Vähän sama tilanne kuin japanilaisten pelien kanssa, joista murto-osa käännetään länteen.

OpenTTD

Transport Tycoon Deluxen kloonaava avoimen lähdekoodin viritys tarjosi yhden vuoden mieleenpainuneimista pelikokemuksista. Toimivan nettipelin tarjoavaa peliä tuli nimittäin pari sessiota pelattua kaverin kanssa samalla puolella ihan puhuttaalla hiekkalaatikkomeiningillä. “Rakenna sää noita junaratoja tuolla niin mää pistän laivaliikenteen kondikseen.” Siis oikeammin ilmaisten tuli leikittyä, eikä pelattua. Mahtavaa. Kotisivu: <http://www.openttd.com/>

NHL 2005

Pelasin loppukeväästä kiltiksen Xboxilla NHL-kautta Boston Bruinsin paidassa. Noin kolmisenkymmentä matsia tuli kautta jankattua viikon tai parin aikana, joskus aika monta tuntia kerrallaan. Kaipasin vuoden 94 PC-versiota. Kesän jälkeen tallennus oli Xboxin kiintolevyltä kadonnut. Nyyhkis.

Carcassonne

Leikittyä tuli tälläkin lautapelillä, jossa rakennetaan pelilaatoista kaupunkeja ja teitä sun muuta, ja koetetaan kerätä syntyneestä seudusta pisteet itselle asettelemalla seuraajia sopiviin saumoihin sopivalla hetkellä. Leikittyä siksi, että viisivuotias siskonpoikani on ollut yleisin pelikaverini. Viime aikoina olemme kuitenkin siirtyneet jo pelaamaan lähes oikeilla säännöillä.

Yatzy

Tämä vanha kunnon noppapeli tuli teollisesti paketoituna ostettua naapurin Tiimarista, ja noppia on nakeltu silloin tällöin iltaa vasten avopuolison kanssa. Ihan hauskaa ajanvietettä, vaikka pelimekaniikka onkin edellisiin nähden kovin rajoittunutta. ;)

Sepä niistä! Nyt tiedätte, mitä tehdä joululomalla!

Peli-ilta pe 18.11.2005

Blankon peli-iltana kiltahuoneella oli kuhinaa ja tietokonehuokassa räiskittiin totisella meiningillä, ilman alkoholin pehmentävää vaikutusta. Kiltiksellä sen sijaan taidettiin nauttia muutakin kuin vain hyvää seuraa ja pelihurmiota. Erityisen näyttävä oli futispelin esillepano kiltahuoneen eteiseen. Videon tykitys isolle kankaalle antoi esim. Jussi Kille mahdollisuuden taitojensa esittelyyn lajia harrastamattomillekin. Videoframen käyttö tosin söi sitten mm. pöytälätkän pelipaikat ko. tilasta, mutta kun pelistä puuttuu yksi pelaajan ruho ja muutenkin koneisto vaikuttaa kärsineeltä, niin eipä pelaajiakaan tunnu pöytälätkälle löytyvän.

Sen sijaan Trivial pursuit näyttää kiehtovan killassamme useampaakin. Peliin osallistuttiin vierestäkin, kun ei ollut ajoissa tultu – tai ei viitsitty älynystyröitä liikaa hieroa. Peliin sitten jatkui puolille öin – ja niin jäi Caiossa käymättä varsinaisena synttäripäivänä, joka samaiselle perjantaille osui. Mutta olihan siellä tunnelmaa lauantaiaamunkin puolella... ;-)

Teksti (alkuosa):
Markku Pylikkö

Kuvat:
Tajja
Kynkäänniemi

Tietokonehuokassa peliarsenaali pieneni viime hetkellä yhden pelin verran, mutta se ei pelaajia hidastanut. Luokan pimeydessä kajastivat vain monitorit ja pelaajien keskittyneet katseet niiden edessä. Tunnelmaa kohotti etummaisena koneen näytön tykittäminen seinälle, joten pelipaikan odottaminen ei käynyt tylsäksi. Illan mittaan käytiin kiihkeitä ja myös äänekkäitä taistoja parhaimmillaan kahdenkymmenen pelaajan voimin. Räiskintäpuolella edustettuina olivat Soldier of Fortune 2 ja Wolfenstein: Enemy Territory, joista varsinkin jälkimmäistä oli selkeästi harjoiteltu kotona etukäteen. Aivan taukoamatta ei pelejä sentään pelattu, vaan aika ajoin käytiin lataamassa akkuja ja täyttämässä tankkia kiltahuoneen puolella.

Ilta päätettiin komeasti kisaamalla legendaarisen Slicks 'N' Sliden moninpeliversiossa, Turbo Slidersissa. Kisat televisioitiin tietty valkokankaalle ja pelaajat toimivat vuorotellen kommentaattoreina. Maratonajojen jälkeen virkeimmät siirtyivät vielä läheiseen anniskeluravintolaan väittelemään illan pelikuninkaan tittelistä.

Teksti (loppuosa):
Juuso Räsänen

IHK-kauhuleffafestari

Teksti:
Antti Ahola

Neljännet kauhuelokuvafestivaalit Iissä järjestettiin 4. ja 5. marraskuuta. Itselläni kauhu alkoi jo edellisenä päivänä autoni simahtaessa Tuuran vilkkaimpaan risteykseen.

Hätävilkkujen kilkattaessa hämärtyvässä syysillassa ja kanssa-autoilijoiden paahtaessa nyrkkiä puistellen ohi uhkasivat festivaalit jäädä käymättä.

Iihin pääsee toki useammallakin bussivuorolla ja onpa festareilta erikoiskuljetuksen viimeisen elokuvan jälkeen. Tahdoin kuitenkin varmistaa itselleni pakotien, näitä leffoja kun ei ole tarkoitettu herkänahtkaisuille.

Älkää ymmärtäkö väärin, sillä esitetyt elokuvat eivät ole pelottavia perinteisessä mielessä. Annanpa esimerkin: Toissa vuonna erään krokotiilikauhistelun kaksi keskimmäistä kelaä näytettiin väärässä järjestyksessä. Kun festari-isäntä esityksen jälkeen pahoitteli tapahtunutta, kuului yleisöstä ”emmä mitään huomannu”-kommentteja.

Tajuattekko nyt miksi halusin pitää pakoauton valmiina?

Tänä vuonna sitä melkein tarvittiinkin. Festivaalien kohokoh-tana oli EW. Murnaun *Nosferatu, eine Symphonie des Grauens* vuodelta 1922 livesäestyksen, josta vastasi The Candels Burning Blue, kera.

Olen aikaisemmin nähnyt *Nosferatun* dvd:ltä, jolla yli-innokas kapakkapianisti pimputti hirveää hilipatihippaan tahtia välittämättä ruudun tapahtumista tuon taivaallista. CBB oli lähes yhtä välittämätön musiikin ja kuvan yhteistoiminnasta ja lisäksi heidän ”soundtrackinsa” koostui suurimmalta osin hitaasta ”buuuuum-duuum-buuuum”-poljennosta. Elokuvan kestoksi valehdeltiin 83 minuuttia, mutta pakalihakseni arvioivat todelliseksi ajaksi minimissään kolme tuntia.

Festivaaleja hallitsi selkeästi *Dracula* ja kasarikauhu, joita molempia löytyi kolmen elokuvan verran. Mukana oli myös pari uutta kauhistelua kuten Rob Zombien *The Devil’s Rejects*, joka on jatkoa herran parin vuoden takaiselle, suht viihdyttävälle, *House of 1000 Corpses*:lle.

Jatko-osa ei kuitenkaan yllä edes edeltäjänsä ”about ok”-tasolle, vaan jää hieman väljähteneeksi roadmovieksi, jossa tasaisin väliajoin läträtään ketsupilla ja loppukohtaus varastetaan Butch Cassidy & The Sundance Kidistä, koska puolitoista tuntia on purkissa ja käsikirjoittajan palkkio on tuhlattu Heinzin punatuotteisiin.

Kaikkiaan festivaaleilla näytettiin yhdeksän enemmän tai (yleensä) vähemmän klassikkoelokuvaa. Kauhunväristyksiä oli turha odottaa mutta tärkeintä tapahtumassa on tunnelma: vanha työväentalo, rahisevat projektorit ja kuluneet filmikelat. Iikissä olen säikähtänyt ainoastaan kerran, kun takanani istunut tyttönen tehosti sarjamurhaajan peekaboo-kohtausta kiljahduksellaan.

Iikissä järjestetään joka vuosi harrastelijäläträäjien splatter-kilpailu, jonka tänä vuonna voitti Antti Leimin Tocador. Viime vuosina ohjelmaan on lisätty festariklubi, jossa yleensä esitetään jotain teemaan sopivaa, kuten tänä vuonna 70-luvun kauhutrailereita.

Pistäkää www.iikfestivaalit.net muistiin ensivuotta varten.

TIEDOKSI BLANKIN LUKIJOILLE:

Antti Aholalta on luvassa jatkossakin leffa-arvosteluja ja vahvaa legendaa feffojen ystäville. Seuraapa siis Blankkia vuonna 2006!

Tollilta Innoint-kilpailun voittaja

Tänä syksynä laitoksellamme opintonsa aloittanut *Timo Mihaljov* (vänrikki, Maasotakoulu) palkittiin menetelmästä kenttäviestiverkon parantamiseksi varusmiesten Innoint-keksintökilpailussa. Voitosta Mihaljov kuittaa itselleen 4000 euroa sekä kunniakirjan. Kilpailun voittajaehdotuksessa esitetty järjestelmä parantaa kenttäviestiverkon häiriön- ja häirinnänsietokykyä nykyiseen verrattuna sekä mahdollistaa tiedonsiirtonopeuden moninkertaistamisen siirtoteitä yhdistämällä.

Varusmiesten INNOINT-keksintökilpailun kilpailuehdotusten määrä kaksinkertaistui yli kahteensataan. Viisi muuta varusmiestä palkittiin kahdella tuhannella eurolla ja kunniakirjalla. Näiden lisäksi vielä viidelle varusmiehelle annettiin kunniainnointia.

Varusmiehille suunnattu INNOINT-keksintökilpailu järjestettiin seitsemännen kerran. Varusmiesten jättämien kilpailuehdotusten määrä oli kilpailun historian suurin. INNOINT on osa INNOSUOMI-projektia, jota suojelee tasavallan presidentti.

Kilpailun tarkoituksena on rohkaista varusmiehiä innovatiivisuuteen sekä aloitteellisuuteen palkitsemalla sellaisia keksintöjä, ideoita ja menetelmiä, joilla voidaan nähdä olevan yleisempää merkitystä joko puolustusvoimien sisällä tai yleishyödyllisesti.

Lisätietoa kilpailusta: www.innosuomi.fi/innoint.

Retrobileet 18.11.2005

-illanviettoa Blankolaisittain

Teksti:
Tommi Portti
Kuvat:
Markku Pylkkö

8. marraskuuta 45 Specialin valtasi Blankon oma Super Retro Party II, ohjelmaan kuului mm. nopeuskisa Super Mario 3:ssa sekä titaanien taisto Amigalla pyörivässä Sidewinder-pelissä. Illan musiikki-valikoimasta vastasivat DJ-combo Large Computer People, sekä retropelimusiikkia rokkaava Axes Denied.

Saavuin 45:n ennen kuin kukaan muu oli paikalle selviytynyt, hetken odoteltuani muut järjestelijä-orjat saapuivat paikalle ja teimme viimeiset järjestelyt: teippailimme valkokankaan, taistelimme johtohelvetin läpi ja laitoimme Nintendon taisteluvalmiiksi, myös Blankon lippu täytyi laittaa kunniapaikalle. Suoritin myös fuksipisteitä vastaan lyhyen lipunmyyntinakin, siihen päättyikin sitten kärvistely ilman hauskanpitoa.

Aloin retrobilettämisen ensimmäiseksi Sidewinder-pelin ääressä, peli osoittautuikin yllättävän addiktoivaksi ja huomasinkin yllätyksekseni, että pelin ääressä ja vuoroani odotellessa aikaa kului tunti jos toinenkin, tulosten aikaansaaminen alkoi kuitenkin illan edetessä muuttua vaikeammaksi ja vaikeammaksi, ehkä liiasta pelaamisesta johtuvan päänsäryn tai liiallisen virvokkeiden nauttimisen aikaansaaneen koordinaatiokyvyn heikkenemisen vuoksi. Päänsärystä huolimatta en voinut jättää väliin Super Mario 3:n asettamaa haastetta, vaan siihen oli tartuttava, hyvin pian kävi kuitenkin selväksi, että ykköstulosta oli mahdoton voittaa ja jouduin myöntämään tappioni.

Axes Denied soitti tuttua jöötiä ja villitsi ainakin osan yleisöstä.

Samaan aikaan yläkerrassa settiään oli aloittelemassa Axes Denied ja katsoimme porukalla viisaimmaksi siirtyä yläkertaan nauttimaan laatumusiikistam ensin kuitenkin oli edessä retropelimusiikki-visailu josta jäi käteen vain kutistunut ego. Pian kuitenkin lavalle astui illan vetonaula ja retro-tappiot unohtuivat pian. Esitys oli loistava ja musiikki soi päässäni vielä näin melkein kuukaudenkin kuluttua. Harmittaa vain, että tuli synnyttyä niin myöhään, että osa esitetyistä kappaleista ei ollut lainkaan tuttuja, ei se silti menoa lainkaan haitannut, kuitenkin elävimmän mieleen jäi iki-ihana Bubble Bobble.

Iltani jäi kuitenkin lyhyeksi, syytä voidaan vain arvailla, selitykseksi voin vain tarjota liiasta pelaamisesta syntynyttä päänsärkyä, uskoo kellä luottamus riittää :)

Blankon tapahtumakalenterista:

Demoilta

Aika: 08.12.2005 18:00

Paikka: Kiltahuone

PESTI 2006 -työmarkkinapäivä

Aika: 18.01.2006 09:00

Paikka: Yliopiston keskusaula

PESTI 2006 –TYÖMARKKINAPÄIVÄ 18.1.2006

Työmarkkinapäivä pidetään Linnanmaalla Oulun yliopiston keskusaulessa. Messualue on avoinna klo 9-16, jolloin yrityksillä on tilaisuus esittäytyä ja kohdata opiskelijoita runsain joukoin.

PESTI 2006 -LEHTI

Työmarkkinapäivää ennen ilmestyy PESTI -lehti, josta löytyvät PESTI 2006 -tapahtumaan osallistuvien yritysten esittelyt. Lehti jaetaan opiskelijoille, ja lehdessä olevat tiedot näkyvät myös tietokannassa [www-sivustolla](http://www.sivustolla). Lehden tarkoituksena on helpottaa opiskelijoiden työnhakua PESTI -työmarkkinapäivän kautta.

AIKATAULU

5.12.2005 PESTI -lehti ilmestyy

5.12.-16.12.2005 Opiskelijoiden työnhakuaika

16.12.2005 Opiskelijoiden hakemukset lähetetään yrityksille

17.1.2006 Näyttelypaikan pystyttäminen kello 16.00 alkaen

18.1.2006 PESTI -työmarkkinapäivä

Lisätietoja: <http://www.ttk oulu.fi/pesti2006/>

Abipäivät 2005

Teksti:
Tommi Portti
Kuvat:
Markku Pylkkö

Abit kokoontuivat jälleen kerran Oulun yliopiston abipäivillä, jotka järjestettiin nyt 18. kerran, paikalla kävi kaksipäiväisen tapahtuman aikana n. 4900 abiturienttia. Ensimmäisenä päivänä, eli 16.11, paikalla olivat Oulun ja sen lähialueiden abiturientteja ja toistena päivänä saapui abiturientteja niinkin kaukaa kuin Enontekiöltä ja Inarista.

Tiistaina kokoonnuimme iltapäivällä rakentamaan hienoa ständiämme, jolta saattoi löytää X-boxin, jossa pyöri mahdollisimman tehohukan saavuttamiseksi Commodore 64 pelejä, tietovisailua aiheena Blanko, pääsykoekirjan arvonta ja jopa oikeasti hyödyllistä tietoa TOL:lla opiskelusta ja siitä ihanasta opiskelijaelämästä. Kuitenkin käytännössä suurin osa järjestelyistä jäi seuraavalle päivälle.

Keskiviikkoamuna yhdeksältä olimme sitten valmiita käännättämään hämillään ympäriinsä pyöriskeleviä abi-raukkoja tielle, joka ei vie kuin kahteen paikkaan: irkkiin ja TOL:lle.

Propagandalaput kävivät hyvin kaupaksi ja ihmisiä ilmestyi laitoksen esittelyynkin ihan kiitettävästi, ainakin esittelyyn vievä kulkue keräsi huomiota kiitettävästi, tapauksessa johon liittyi kattolamppu, ”seuraa minua”-kyltti, kirkas väläys ja lasinpalasia. Mainittakoon, että päivän aikana aikaa käytettiin myös yksittäisten opiskelijoiden käännätykseen niinkin pitkiä aikoja kuin 1½ tuntia.

Torstaina säilyttiin suuremmilta vammoilta, niin esittelijöiden kuin itse yliopistorakennuksenkin puolesta, mikäli ei lasketa Blanko-lippua, jolla lieene joitain kummia taipumuksia pyrkiä epäluonnollisiin ponnistuksiin kohti maantasa, ja niinpä sitä jouduttiin useampaan otteeseen laittelemaan kohdilleen. Aikaa käytettiin hyväksi myös muuhun tarkoitukseen ja päivän kuluessa luotiin kriittisiä kontakteja lukioiden opoihin lukiokierroksia varten, suuret määrät propagandapostia löysi myös tiensä opojen laukkuihin, joista ne löytävät innokkaan lukijansa, jotka saattaa tallata TOL:in käytäviä jo ensisyyksynä.

Ko-ko-kombosti Koblaaaaaa!!!

Ai kuka on kirjoittanut?
No jos oot utelias,
niin kato lopusta...

"Kombosti on biologisesti hajoavaa orgaanista jätettä, siis kasvi- ja eläinperäisiä aineita, joita elävät organismit hajottavat. Kombostin ja tunkion ero on siinä, että tunkiossa on vallalla anaerobiset bakteerit eli hapettomassa tilassa mylläävät mädättäjäbakteerit, kombostissa aerobinen hajotus on pääosassa ja makrohajoittajien (mm. matojen) osuus on merkittävä."

-Wikipedia

"Kombosti Kobla, eli lyhyesti KK, on TOL-03 vuosikurssin apinoiden perustama, sittemmin laajentunut, 'tappelukerho' Oulusta. KK: n sekalaisiin kirjaamattomiin kriteereihin on kirjattu mm. taipumus yleiseen hauskanpitoon, jonkinlaiseen huumorintajuun ja leikki-mielisyyteen sekä ns. hyvä veli/sisar-asette. Kiinnostumme, kun kiinnostut. Nuoleskelu auttaa (mm. diktaattorimme) usein alkuun tasolle/rankille 1. KK:ta voidaan pitää seuravälityspalveluna. Tarjoamme hultatonta seuraa, biletetään yhdessä ja pääasiallisesti pidämme hauskaa! Olemmekin jo jonkinasteisessa idiootin maineessa Blankon sisällä. Silti moni seuraamme kaihoisasti tahtoisi."

-KK kotisivut

Taas on se aika vuodesta, jolloin rakas diktaattorinne avartaa mystistä mieltään, ja opettaa teitä, rakkaat lukijat, löytämään Kombostin jalon tien. Tien, jonka vain harvat ja valitut löytävät.

Lyhyesti roolimme on tuoda juhlaa tavan harmaaseen arkeen, parannella maailmaa hyvillä ideoilla, herättää paheksuntaa ja lähentää samanhenkisiä ihmisiä. Eli tehdä sitä, mitä parhaiten osaamme.

Kombostilla on mystinen tapa kerätä parhaista parhaimmat riveihinsä. Joukossamme on esim. muusikoita, urheilijoita, edaattoreita, toimittajia, hallituslaisia ja tietenkin Aapo. Jäsenmäärämme on edelleen hyvässä nosteessa ja olenkin ylpeänä saanut huomata, että yhä useampi haluaa tulla pelastetuksi ja löytää mielenrauhan Kombostista.

Ja positiivista on myös se, että suuri yleisö alkaa tuntea Kombostin. Viime vuoden budjetistamme suurin osa menikin suhdetoimintaan. Nyt esim. kyykkäkentillä, lipaston käytävillä ja bileissä kiertää villejä huhuja noista komeista ja karismaattisista kombostilaisista, joilla on vain taivas rajana. Ja kaiken huippuna meistä tehdään jo lauluja. Kyseisen biisin voi kuulla vaikka Jonesilta ja Puttoselta (nimet muutettu turvallisuussyistä).

Edelleenkin sulautuminen yhä tärkeämpiin vaikutuseliimiin jatkuu. Tällä hetkellä olemme saaneet mukavan palan kakkua nimeltä mainitsemattoman ainejärjestön hallituksesta ja nimeltä mainitsemattoman ylioppilaskunnan edustajistossa. Mutta nämä on sitten niitä hys hys -hommia. Emmehän halua, että suuri suunnitelmamme vuoden 2050 maailmanvalloituksesta paljastuu liian aikaisin.

Kombostin perustamisvaiheessa pohdimme pitkään sitä, miten tulemme pyörittämään tätä hienoa organisaatiota. Koska diktatuuri on toiminut aina ja sillä on hyvä historia, päädyimme pyramidiseen hierarkiaan: Ylhäällä ylväässä yksinäisyydessään on diktaattori (/despootti). Rankin aletessa väkimäärä kasvaa. Alinta kastia, rank 1:stä, ovat wannabiesit.

”Kombosti sulattaa kaikki vikoineen päivineen” kuvaa hyvin toimintaamme. Ja muistakaa, rakkaat lukijat, mikään ei ole virallista!

Varoitus! Ei heikkohermoisille tai huumorintajuttomille!

Irc-kanava: #Kombostikobla
www-sivut: <http://bugi.oulu.fi/~kombosti/>

Kombosti Koblan kehityksen tuloksia

- Kasvanut jäsenmäärä
- Oma irc-kanava
- Omat paidat
- Omat www-sivut
- Ankara maine hauskanpitäjinä
- Poikkitieteellistä toimintaa
- Tasa-arvo (naisjäseniä!)
- Yhteistyötä Possujen kanssa
- Tulevaisuuden lupausten kasvattaminen Naisen Raivo Inc:ssä

Kombosti Koblan saavutuksia

-Kahtena peräkkäisenä vuonna sekä Piocosian että Piocopor-
saan tittelit

-Fuksikyykän kolmas sija

-OM-kyykän kolmas sija

-Fuksisuunnistuksessa kolmas sija 2003 (Silloisella MS-DOS-
KEHOTE -nimellä)

-Fuksisuunnistuksessa toinen sija 2004 (Silloisella Ihan naamat
-nimellä)

-Tämän hetken hallitsevia twister-mestareita

-Blankon päättäviin elimiin sekä OYY:n edustajistoon soluttau-
tuminen

-Erilaisia iltamia (mm. Keilailta ja Megazone-ilta),

-Nakuilua lukuisilla paikkakunnilla pohjosesta etelään ja idästä
Turkuun

Pinnan alla suhisee:

-Pikkujoulut

-Kyykkäkausi

-Bingo-ilta?

-Muumiristeily

-Megazone-ilta

Legendaa

"Ei se oo muilta pois", Kaunis nainen sanoi: "Te ootte jotaki ihme
nörttejä", johon KK-jäsen vastasi: "Ei olla, ku me ollaan kovin tap-
pelukerho Oulussa",

"Vittu ko oon päissään", "Ei tuolla kuuhun mennä", "What can I
say", "wtf, Aapo selvinpäin?", "Tästä mä oon maksanu", "Huma-
nisti***** kaikille", WAPPU!

Teksti:
Jussi Aka Xoloth,
KK-diktaattori
Kuvat:
Markku Pylkkö

KAPINAAN!

Pieni juttu kuluneesta vuodesta

Johan sen sananlaskukin sanoo että “Sitä tikulla silmään joka vanhoja muistelee”, mutta toisaalta liiallisen monitorin tuijottamisenkin sanotaan näköä heikentävän joten eipä muutama tikku silmässä tässä konkurssissa enää missään tunnu. Niinpä päätin istua kiikkustuoliini ja muistella mitäs kaikkea sitä onkaan tapahtunut kuluneen vuoden aikana.

Vuosi 2005 alkoi hyvinkin perinteisellä tavalla: hirveässä krapulassa. Siitä seurasi perinteinen lupaus: En enää koskaan juo. Lupauksethan on tehty rikottaviksi ja viimeistään haalarikastajaisissa kyseinen lupaus unohtui. Pitihän uusia haalareita juhlistaa varsinkin kun oli vielä laskiainenkin. Aamuyöstä vessanpönttöä halatessani muistelin viinimestarin harvinaisen hyvin onnistuneen spörden makua.

Laskettelureissulla kuuli hyvin monta kertaa ihmemiehen tunnarin, niinpä sen kuuleminen Axes Deniedin soittamana retrobileissä tuntui paremmalta kuin ensimmäisen oman koodin ajaminen. Retrobileet olivat muutenkin sellainen paikka missä pieni nörtti tunsii olonsa kotoisaksi. Kaljaa ja tietokoneita, voisiko parempaa yhdistelmää enää olla olemassakaan?

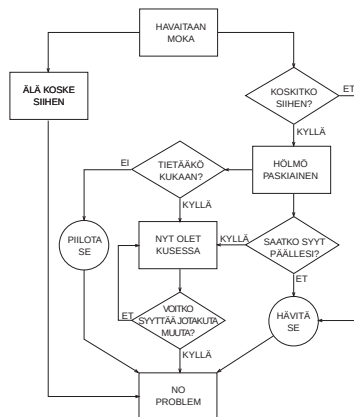

Teksti:
Ville Kiviniemi
Kuvat:
Markku Pylkkö

Liekkö sitä vanhentunut vuoden mittaan, mutta Super Retro Party vol.2 ei iskenyt läheskään niin kovin. Axes Deniedin keikka tuntui hieman laimelta. Monet toivomistani kappaleista jäi kuulematta ja ihmismiehenkin kuuli vain kombostikoblan laulamana.

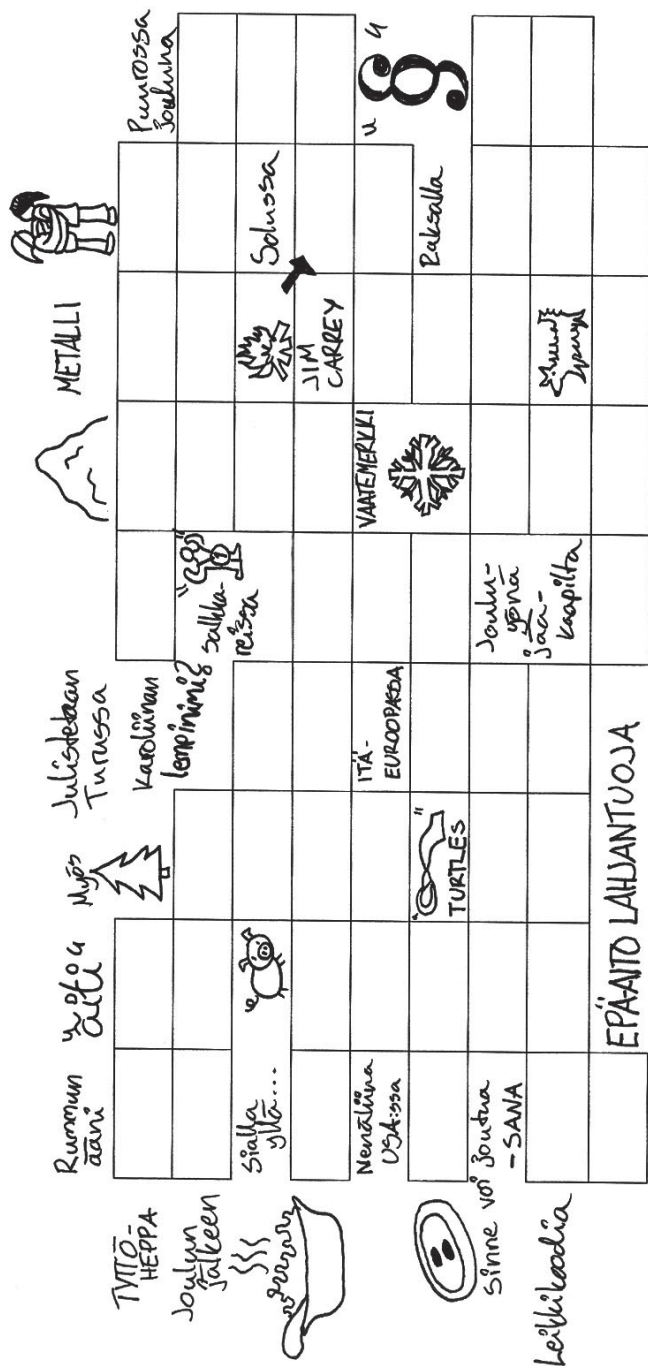
Vuotta muistellessa väkisinkin törmää myös vappuun. Siitä minulle jäi yksi hyvin selkeä muistikuva. Vuoden fuksi oli muualla, joten toiseksi tulleen piti avustaa kurjenjuotossa. Tehtävänänäni oli näyttää komealta. Onneksi komeana oleminen on minulle luonnollinen olotila, joten tehtävän saattoi hoitaa myös hieman humaltuneena. Palkkioksi hyvin suoritetusta tehtävästä minulle lyötiin leijonapullo kouraan. Avasin pullon ja poljin korkin, mihinpä sitä nopeasti tyhjenevässä pullossa tarvitsisikaan. Vaikka avustajia pullon tyhjentämiseen löytyi useita, loppuvat minun muistikuvani vapusta tähän. Hauskaa on siis ollut. Onneksi seuraavaan vappuun ei ole enää kovin pitkä aika ja ennen sitä on monia tapahtumia joissa voi hauskasti humaltua omien seurassa.

Pikkujoulutunnelmissa?

Ristikko: Kaisa Teronen

Tässä tavuristikko sanallisista päähkinöistä pitävälle. Samalla kerrottakoon, että tämän ristikon ratkomisesta ei ole luvassa palkintoa, koska osallistumisaktiivisuus on viime aikoina ollut hämmästyttävän alhaista Blankissa julkaistuihin yleisökilpailuihin. Jos kuitenkin haluat ristikoita ym. päähkinöitä jatkossakin Blankissa olevan, voit palauttaa oikein ratkaistun ristikon toimitukselle toivekirjeesi kera.

Wappu-Blankissa olleisiin moninaisiin kilpailutehtäviin tuli vaihtelevan vähän vastauksia. Tunnista peput -kilpailuun ei tullut yhtään, Wappuristikon ratkaisuja tuli yksi – täysin oikea sellainen – ja Rastiruutuun -älytehtävään peräti kolme – joista kaksi sähköpostitse. Onnetar arpoi voittajiksi *Petri Lindin* (rastiruutuun) ja *Katja Viinmäen* (wappuristikko). Palkinnot saapi pyytämällä Blankin toimitukselta.

YLEISÖNETVAANOSAATO

Voi perhana, mitä yliopiston kirjasto on mennyt tekemään. Kurssikirjat eivät enää syksystä lähtien ole uusiutuneet automaattisesti, ja laina-aikakin on kutistunut yhteen viikkoon. Onneksi lainakielto ja sakot alkavat kerääntyä vasta viikon jälkeen laina-ajan umpeutumisesta, ja kirjasto lähettää ahkerasti muistutuksia sähköpostiin.

Voi perhana, mitä *Hutilus* meni tekemään.

Se ääliö ei lukenut pajun posteja viikkoon. Se ääliö meni kaikesta huolimatta hankkimaan lainauskiellon. Hintaa tuli yhteensä 11 euroa, seitsemän (7) lainauskiellon purkamisesta ja neljä (4) neljän kirjan myöhästymisestä. Sopivasti vieläpä sellaiseen saumaan, että rahaa ei ollut kahteen viikkoon, ja siinäpä sitä sitten oltiin ilman kirjastokorttia ja kurssikirjoja.

Ei kannata. Ei näin.

varoittavana esimerkkinä yst. terv. nimim. Hutilus

Toimitus vastaa: Arvoisa Hutilus, et vaan osaa.

Keskiaukeaman pelitunnistuskisan oikeat vastaukset:

1) Alien Breed, 2) California Games, 3) Desert Strike, 4) F1 GP, 5) Gobliiins, 6) Firepower, 7) It Came From Desert, 8) Lotus Espirit Turbo Challenge, 9) Marble Madness, 10) Moonstone, 11) New Zealand Story, 12) Nuclear War, 13) North & South, 14) Ikari Warriors, 15) Oil Imperium, 16) Pinball Fantasies, 17) Police Quest, 18) Rainbow Islands, 19) Rick Dangerous, 20) Populous 2, 21) Simcity, 22) Ski Or Die, 23) Stunt Car Racer, 24) Speedball 2, 25) Supercars 2, 26) Test Drive, 27) Syndicate, 28) Turrican 2, 29) Zak McKracken. Onnittelut oikein vastanneille!

Oletko Sinä seuraava Telecom Scholarship -voittaja?

Telecom Scholarship on TietoEnatorin järjestämä kilpailu Suomen korkeakouluopiskelijoille. Osallistu Telecom Scholarship 2005 -kilpailuun ja voita 3000 euroa!

Katso lisää sivuiltamme: www.tietoenator.com/telecomscholarship

TietoEnator ^{TE}

Building the Information Society